

Επί του σχεδίου Νόμου «περί κυρώσεως των εν έτει 1969 γενομένων τροποποιήσεων της Διεθνούς Συμβάσεως περί προλήψεως ρυπάνσεως της θαλάσσης διά πετρελαίου, του έτους 1954 ως αυτή έτροποποιήθη υπό της Διασκεύσεως του Λονδίνου του 1962».

Πρός την Βουλήν των Ελλήνων

περιπτώσεις ρυπάνσεως διά πετρελαίου και άπομακρύνου τον έξ αυτής κινδύνους μόλυνσεως του θαλασσίου περιβάλλοντος.

(9) Η σύγχρονος τεχνολογική εξέλιξις έπιτρέπει την ανάπτυξιν μεθόδων διά των οποίων ελπίζεται ότι ο έλεγχος των άπορρίψεων θα καταστή συντόμως πλέον η άποτελεσματικώς διά της καθιερώσεως ενιαίου τύπου σχετικού προς τον σκοπόν τουτον συστήματος.

7. Υπό το πρίσμα των νέων τούτων εξελίξεων και του γεγονότος ότι εις την κατορισθεϊσαν νέαν Δ.Σ. 1973, η Μεσόγειος χαρακτηρίζεται ως ειδική περιοχή (SPECIAL AREA) εις την οποίαν άπαγορεύεται πᾶσα άπόρριψις έστω και υπό τούδε τιθεμένους διά τὰ πέραν των 50 ν. μιλίων περιορισμούς, η Ύπηρεσία εξέτασα εκ νέου τὸ θέμα, έκρινεν ότι λόγοι σκοπιμότητος προς εύθυγράμμισιν με τὰς επικρατούσας Διεθνείς ναυτιλιακὰς και γενικὰς διά την προστασίαν του θαλασσίου περιβάλλοντος τάσεις, επιβάλλουν την άμεσον κύρωσιν υπό της Ελλάδος των περιών τὸ ανά χείρας σχεδίων Νόμου τροποποιήσεων.

8. Ειδικώτερον, διά του άρθρου 1 του υπό κρίσιν σχεδίου Νόμου προβλέπεται η κύρωσις των ως εϊρηται τροποποιήσεων και η περιβολή τούτων με ισχύν έσωτερικου νόμου, ενώ διά του άρθρου 2 ορίζεται ο χρόνος έναρξεως ισχύος τούτων και του εν λόγω Νομοθετήματος.

9. Είς τον σκοπόν τουτον άποβλέπει τὸ υπό κρίσιν σχεδίων Νόμου, όπερ έχρησεν την τιμήν να παρακαλέσωμεν όπως περιβάλητε διά της Ύμετέρας έγκρίσεως.

Εν Αθήναις τῆ 6 Ιανουαρίου 1976

Ο Ύπουργός Εμπορικῆς Ναυτιλίας
Α. ΠΑΠΑΔΟΓΓΟΝΑΣ

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ
Περί κυρώσεως των εν έτει 1969 γενομένων τροποποιήσεων της Διεθνούς Συμβάσεως, περί προλήψεως ρυπάνσεως της θαλάσσης διά πετρελαίου, του έτους 1954 ως αυτή έτροποποιήθη υπό της Διασκεύσεως του Λονδίνου του 1962.

Άρθρον 1.

1. Κυρούνται και έχουν ισχύν νόμου αι γερόμενοι εν Λονδίνω την 21ην Οκτωβρίου 1969 υπό της Συνελεύσεως του Διακυβερνητικού Ναυτιλιακού Συμβουλευτικού Οργανισμού (IMCO) τροποποιήσεις, εις την Διεθνή Σύμβασιν (περί προλήψεως ρυπάνσεως της θαλάσσης διά πετρελαίου 1954) ως αυτή έτροποποιήθη την 13ην Απριλίου 1962 και έκυρώθη υπό της Ελλάδος διά του Ν.Δ. 4529/1966 «περί κυρώσεως της Διεθνούς Συμβάσεως «περί προλήψεως της ρυπάνσεως της θαλάσσης διά πετρελαίου» Λονδίνου 1954 ως αυτή έτροποποιήθη υπό της Διασκεύσεως Λονδίνου 1962».

2. Τὰ καίμενα των ως άνω τροποποιήσεων εις την Αγγλικήν, Γαλλικήν και εν μεταφράσει εις την Ελληνικήν έχουν ως έπειται. Εν περιπτώσει συγκρούσεως μεταξύ των τριών καίμενων υπερισχύει τὸ Αγγλικόν.

Άρθρον 2.

Η ισχύς των κυρούμένων τροποποιήσεων άρχεται από της ημερομηνίας πληρώσεως των προϋποθέσεων, περί των η παράγραφος 4 του άρθρου XVI της ως άνω τροποποιουμένης Διεθνούς Συμβάσεως του 1954. η δε ισχύς του παρόντος νόμου άρχεται από της δημοσιεύσεως αυτού διά της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως.

Εν Αθήναις τῆ 6 Ιανουαρίου 1976

Οί Ύπουργοί

Επί των Εξωτερικών
Δ. ΜΠΙΤΣΙΟΣ

Επί της Εμπορικῆς Ναυτιλίας
Α. ΠΑΠΑΔΟΓΓΟΝΑΣ

1. Τὰ Κράτη - Μέλη του Διακυβερνητικού Ναυτιλιακού Συμβουλευτικού Οργανισμού (IMCO), ειδικού περί τὰ ναυτιλιακά όργανου των Ηνωμένων Έθνών, εν τῷ πλαίσιω των γενικωτέρων παγκοσμίων προσπαθειών διά την προστασίαν του ανθρώπινου περιβάλλοντος, εν έτει 1954 πρόβησαν εις την από κοινοῦ υιοθέτησιν ώρισμένων μέτρων περιληφθέντων εις ειδικήν Διεθνή Σύμβασιν (περί προλήψεως ρυπάνσεως της θαλάσσης διά πετρελαίου).

2. Η Διεθνή αυτή Σύμβασις, τροποποιηθεϊσα την 13ην Απριλίου 1962 υπό της εν Λονδίνω συγκληθείσης Συνελεύσεως του Διακυβερνητικού Ναυτιλιακού Συμβουλευτικού Οργανισμού, έκυρώθη όμοῦ μετά των ως εϊρηται τροποποιήσεων και υπό της Ελλάδος διά του Ν.Δ. 4529/1966.

3. Βραδύτερον και συγκεκριμένως κατά την εν Λονδίνω συγκληθεϊσαν προς τούτο Διάσκεψιν την 21ην Οκτωβρίου 1969, εις την ως άνω Διεθνή Σύμβασιν έγινόντο νέαι τροποποιήσεις αίτινες, αναφερόμεναι εις τὰ άρθρα I, III, IV, V, VII, IX, X και τὰ παραρτήματα Α και Β αυτής, έπιφέρουν τὰς εξής βασικὰς μεταβολὰς εις τὸ μέχρι τούδε ισχύνον καθεστὼς της προλήψεως ρυπάνσεως της θαλάσσης διά πετρελαίου :

(α) Καταργουῖν τὰς ζώνας εις ἀς άπαγορεύεται η άπόρριψις πετρελαίου η πετρελαιοειδών μιγμάτων εις την θάλασσαν.

(β) Έπιτρέπουν την όπουδήποτε άπόρριψιν τούτων έφ' όσον αυτή διενεργηται βαθμιαίως και εις προσδιοριζόμενον λίαν περιωρισμένον ρυθμόν.

(γ) Αναδιαμορφοῦν τὸ περιεχόμενον του βιβλίου πετρελαίου επί τῷ τέλει άσκήσεως πληρσοτέρου έλέγχου και

(δ) τροποποιουῖν την διαδικασίαν ενημερώσεως του καταγγέλλοντος παράβασιν τινα Κράτους ες και του IMCO, εκ μέρους του Κράτους της σημαίας του πλοίου ως και τον τρόπον έπιβολῆς προστίμου εις τούδε παραβάτας.

4. Η Ύπηρεσία εξέτασα αρχικῶς τὰς επανεξεθείσας ως άνω τροποποιήσεις, έκρινεν κατόπιν συμφώνου γνώμη και του έφοπλιστικού παράγοντος ότι η Ελλάς δεν θα εδει να σπεύσῃ εις την κύρωσιν των ως άνω τροποποιήσεων αλλά να αναμείνῃ την εκδήλωσιν της στάσεως των άλλων ναυτιλιακών δυνάμεων.

5. Ενώ όμως ούτως εϊχεν η κατάσταση από άπόψεως σκοπιμότητος άποχῆς, κατά τον χρόνον εκείνον (τέλη 1971), εκ της κυρώσεως των περιών ο λόγος τροποποιήσεων, εκτοτε και δη προσφάτως εξεδηλώθησαν αι κάτωθι δύο βασικὰι τάσεις :

(α) Έναντι των τριάκοντα εἰς (36) κυρώσεων αίτινες κατά τὸ άρθρον XVI (παρ. 4) της βασικῆς Δ. Συμβάσεως του 1954, απαιτουῖνται διά να τεθῶν αι ως άνω τροποποιήσεις εν ισχύι, έχουν ἤδη κατατεθῆ εϊκοσι εντε (25), μεταξύ δὲ αυτών περιλαμβάνονται μεγάλαι ναυτιλιακαί δυνάμεις ως εϊναι η Βρεταννία, Ιαπωνία, ΕΣΣΔ, Νορβηγία, Δανία κλπ. και

(β) εις την κατορισθεϊσαν προσφάτως υπό του IMCO εν Διεθνή Σύμβασιν «περί άποσυγγῆς ρυπάνσεως της θαλάσσης εκ των πλοίων» αι περί των ο λόγος τροποποιήσεις έχουν περιληφθῆ αὐτούσαι.

6. Αι ως άνω εκδηλωθεϊσαι τάσεις υπῆρξαν άποτέλεσμα των εξής σημαντικῶν διαπιστώσεων :

(α) Κατά τὰς διεξαχθείσας εις τὰ πλαίσια του IMCO συζητήσεις υπεστηρίχθη ότι οι εισαγόμενοι υπό των τροποποιήσεων του 1969 περιορισμοί καλύπτουν έπαρκῶς τὰς